

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Fulvii Androtii, Societatis Iesv, Piæ meditationes de
Passione & Morte D. N. Iesv Christi**

Androzzi, Fulvio

Coloniæ Agrippinæ, Anno MDCIII

Quæ causa sit, quod Christiani tam parùm meminerint Christi, de eoq[ue]
cogitent. Capvt II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48634)

DE PASS. DOMINI 13

*Quæ causa sit, quod Christiani tam par-
rùm meminerint Christi, de
eoq; cogitent.*

CAPVT II.

ID præcipuè prouenit ex paruo nostro amore erga Christū, dicit enim Christus, *Vbi est thesaurus tuus* (nempe res quas amas) *ibi est & cor tuum*, id est, omnes cogitationes tuæ. Natura enim veri amoris est, transformare amantem in rem amatam. Vnde scribit S. Augu. Animam magis esse vbi amat, quàm vbi anima, & idè meritò dixit Dalila ad Samsonem Iud. 16. *Quomodo dicis, quod amas me cum animus tuus non sit mecum*: quasi diceret: Sampson, tu conaris mihi persuadere, quod me plus ames, quàm alias omnes mulieres, at quomodo id verum esse potest, cum nec cogites de me, nec mei recorderis, nec mihi quoque fidās, signumq; veri amatoris sit, velle se facere vnum & idem cum eo, quod amatū? Quare qui amat omnes animi sui potentias, vt memoriā, intellectum, voluntatem, imaginationem, cæteraq; omnia fixa habet in re amata, sic vt amor, vt loquitur B. Dionysius Areopagita, sit quædam alienatio à seipso, cuius causa est,

A. 7. quod

quod homo totus sit transformatus in rem amatam. Et quemadmodum homo captus & raptus amore vano & lasciuo (qualis dicitur fuisse Amon cum sorore sua Tamar 4. Reg. 21.) nec comedit, nec bibit, nec dormit, nec quiescit, sed manet semper in cogitatione sua defixus (Vulnus enim afflictionis internæ non finit eum quiescere, nec cogitationem aliò transferre, nec timere vllum periculum) sic amor Dei, qui ex nobiliori principio procedit, & in sublimiorem finem tendit, non cogitat, non curat, non desiderat, non quærit aliud quàm Deum; omnesque tribulationes & difficultates pro hoc suo amore contemnit. Manifestum ergo est ex paruo amore Christi proficisci, quod parum cogitemus de Christo,

Et si quis quæreret, vnde tam exiguus amor in Christianis originem habeat? posset ei responderi, causam fortè esse quã affert Christus in Euangelio Ioan. 11 quod *lux in mundum venerit, & magis homines amauerint tenebras, quàm lucem.* Et nemo, vt dicit Matt. *6. possit seruire duob. dominis contrarijs, Deo & mundo, spiritui & carni, rebus cœlestibus & terrenis.* Posset quoque responderi, quod in re simili benè respondit Iaulerus,
Vnde.

DE PASS. DOMINI 25

Vnde nimirum proueniat, cum Deus sit in nobis, magisque nobis vicinus, quam nos ipsi, quod eum non aduertimus esse presentem? Et rationem reddit in hunc modum.

Quare gratia Dei non operatur in nobis?

Quia non desideramus eam ex toto corde.

Et cur non desideramus eam ex toto corde?

Quia non amamus eam ex toto corde.

Et quare non amamus eam ex toto corde?

Quia non cognoscimus eam.

Et quare eam non cognoscimus?

Quia non cognoscimus nos ipsos.

Et quare non cognoscimus nos ipsos?

Quia sumus negligentes in consideranda vita nostra.

Et quare non consideramus vitam nostram?

Quia oculus intellectus nostri est excæcatus.

Et quare oculus nostri intellectus est excæcatus?

Quia plenus est puluere & luto, hoc est, amore & voluptate inordinata erga mundum, carnem, & nos ipsos. Ecce tibi causam valde manifestam.

Quare & Dominus noster dixit Ioan. 15.

Quis

Qui venit ad me, & non odit Patrem, matrem, uxorem, filios, fratres, sorores & seipsum, non potest esse meus discipulus, vt ostenderet, neminem posse seriò amare Deum, & cogitare de Deo, nisi se auellat ab omni amore inordinato, tum sui ipsius, tum omnium rerum creatarum. Nam, vt parum pulueris sufficit, vt non possimus oculis intueri cœlum, sic parum amoris inordinati sufficit, vt non possimus sapere, quæ Dei sunt. Vnde dicebat Christus Lucae 14. Qui non renunciat omnibus quæ possidet (id est, amoribus inordinatis) non potest meus esse discipulus.

DOCUMENTA QUÆDAM
ad meditandum cum fructu de passione
D. N. Iesu Christi.

CAPVT III.

DOCUMENTVM I.

Donum orandi & maximè meditando beneficium redemptionis humani generis, est donum Dei. Conuenit ergo vt illud desideremus, & ex toto corde perseueranter petamus, cum scriptum sit, *Petite & accipietis. Lucae 13.*

DO-